

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

5. De fructibus Communionis & unionis Eucharisticæ. Thema, Lignum vitæ
afferens fructus 12. per menses singulos. Apoc. 22.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

EXHORTATIO V.
IN REGULAM VI. SUMMARIJ,
De fructibus Communionis & unionis Eucharisticæ.

T H E M A.

Lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum. Apoc. 22. 2.

Magna fuit Providentia Divina, quæ adamo protoplasto parenti nostro inter cæteras arbores, nobilissimam concessit lignum vitæ; cujus fructu vitam temporalem conservaret: at major ejusdem, erga Ecclesiam suam novam, Providentia extitit, dum in ea, tanquam in Paradiso suo, præter alias arbores, sive Sacramenta, lignum vitæ, id est panem vitæ, sive Sacramentum Eucharisticæ, in alimoniam animæ collocavit. Quod multo melius comparari potest cum altero, ligno vitæ, in paradiso celesti confito de quo scribit S. Joannes, quod adferat fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum: sive sint

specie diversi, quo eorum varietas delectet; sive unus & idem duodecies in anno proveniens, ut recens semper recreet: & folia illius ligni ad sanitatem gentium. Divinum enim hoc Sacramentum, in quo continetur ille Dominus, qui dixit: *Ego sum via, veritas, & vita.* Joan. 14. profert fructus duodecim, varietatem scilicet virtutum in anima nostræ; quæ illam impellunt ad exercendos duodecim fructus, ab Apostolo ad Gal. 5. *Fructus spiritus*, nuncupatos: & sunt, *charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas*, quas renovat hoc Sacramentum, quoties dispositione ac præparatione debitâ sumitur: cujus folia, id est, verba de illo in sacris paginis exarata, virtute pollent, sanitatem perfectè restituendi: *Verba quæ locutus*

locus sum vobis, spiritus & vita sunt: ait idem Dominus. Joan. 6.

Quare fructus duodenos, ligni vitæ, seu communionis & unionis Eucharisticæ, in præfati exhortatione insinuabimus, ut non tantum per menses singulos; sed etiam hebdomades singulas juxta regulam sextam, iisdem refocillemur.

I. Inter cæteros fructus, quos lignum vitæ seu arbor Eucharistica, in communionem sacra & unione cum anima, in ea producit, est

1. Fructus est, *directio*: constat ex Psalmo 22. in quo Vates Regius, Eucharistica affectus, & fructus ordine describit: *Ps. 1. 2. 3. 4. 5. 6.* & quidem primò aspiciatur: *Dominus regit me. Ps. 1.* Dum enim, in sacra synaxi, se mihi unit; in medio mei, tanquam Rex in throno residens, *regit me*, gubernat ac dirigit: tanquam sol in medio stellarum, potentias meas illuminat, tanquam Magister in medio discipulorum docet: tanquam Dux in medio militum instruit: tanquam Pastor in medio ovium, me dirigit. *Tua Pater providentia gubernat Sap. 14.* & me non aliter regit, tanquam si solus in mundo forem. *Sic namque intendis singulis, ac si vaces à cunctis, & sic simul intendis omnibus, ac si vaces à singulis: omnia administrando implet, & regis implendo, nec uniusquisque decet, cum disponis unum, nec uni decet, cum disponis universa, cuncta natura tua potentia quietus operaris. S. Gregor. L. 25. Moral. c. 13.*

2. Fructus est, *provisio* de rebus necessariis, sive *abundantia & plenitudo*

gratie: additur enim loc. cit. *Ps. 1. Et nihil mihi deerit.* Quid enim deerit illi, qui Deum possidet, habentem omnia? Quid deerit illi; in quo est præfens, pelagus immensum, charismatum divinatorum; & omnium cælestium donorum mare, plenum gratiæ & veritatis? Veluti vas plenissimum continere se nequit, quin effluat, ita ipse infinitam se suæque bona communicandi propensionem habet, & continere se nequit, quin ea liberalissimè profundat? Quid deerit illi, qui possidet solem justitiæ, qui non potest non splendoris sui infiniti radios diffundere? Qui tenet infinitam activitatis ignem, qui non potest non materiam aptam calefacere & inflammare? Nihil ergo, mihi deerit vel in corpore, vel in anima, quia tu me *6 JESU!* corpore & animâ tuâ pascis & reficis, facultates omnes replet: & es mihi *omnia in omnibus. 1. Corinth. 15.* Nam si premo fame, cibus es: si siti areo, potus es, si morbis obrutor, medicus & medicina es; si tenebris involvor, lux es; si debilis sum, omnipotentia es, si insipiens, sapientia; si iniquus, justitia; si pauper, opulentia; si malignus, bonitas & sanctitas infinita. Et quid mihi deerit: Deus meus & omnia?

3. Fructus est, *Refectio* anima. Nam tanquam panis vitæ, pascit, vitam conservat, nutrit, augmentat, ac reficit: addit enim Propheta L. c. *Ps. 1. In loco pascuit, ibi me collocavit: & ubi in latino legimus, Dominus regit me, in græco textu est, Dominus pascit me: ποιμαίνω. Verè pastor bonus, qui in optimis*

Refectio,

optimis pascuis nos collocat. Bona pascua divina Sacramenta sunt, ait S. Ambrosius. O qualia pascua! caro JESU sanctissima! Caro mea verè est cibus. O qualia pascua sanguis JESU nobilissimus! & sanguis meus verè est potus. Spiritus divinissimus, imò iptummet verum, summum, & omne bonum. In pascuis uberrimis pascam eas, & in montibus excelsis Israël, erunt pascua earum; ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascentur. Ezech. 34. Verè igitur, bona pascua: in quibus, novum florem capio, qui prabet mihi odorem resurrectionis, carpo lilium, in quo est splendor aternitatis, carpo rosam, divini corporis sanguinem. S. Ambrosius.

II. Posternos jam dictos, alii, non minus utiles dulcèsq; ab arbore Eucharistica producuntur fructus. Quorum

4.
Potatio.

4. Fructus est. Sitis extinctio, cupiditatum inordinatarum sedatio, passionum refrigeratio. Est enim Christus Eucharisticus, instar roris vel aquæ, concupiscentiæ ardorem refrigerantis, & veluti in fornace Babylonica, flammam extinguentis: quod Propheta innuit *Y. 2. L. c.* his verbis: *Super aquam refectiois educavit me. Fons sapientiæ verbum Dei in excelsis Eccli. 1. 5.* Ex hoc fonte scaturiunt aquæ, salientes in vitam aternam: ex quibus, mediante Communione & unione Eucharistica, haurimus copiosè: *Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Isaia c. 12.* nimirum de fonte misericordiæ, ut ait S. Bernardus serm. 1. de Nativ. ad diligendas

culpas, aquas remissionis; de fonte sapientiæ ad potandam sicut, aquas discretionis: de fonte gratiæ, ad irrigandas fructus bonorum operum, aquas devotionis. De fonte charitatis ad decoquendos cibos afflictionum, aquas amulatus, zeli & fervoris, ad omnes cupiditates nostras restinguendas.

5. Fructus est. *Conversio animæ, & præservatio à quotidianis delictis. Ex animam meam convertit.* Ait Psalmista *L. c. 5. 2.* Erravit anima mea, sicut ovis quæ perit; sed pastor bonus animam meam convertit. Unde verè cum S. Augustino fateor Soliloq. c. 13. *Quando erravi, ad viam reduxisti me; quando peccavi, corripuisti me; quando tristis fui, consolatus es me; quando desperavi, confortasti me; quando cecidi, erexisti me: quando stertenuisti me; quando clamavi, exaudiisti me: in manibus tuis descripsisti me, ut semper sit memoria mea apud te: venisti pro me, ut redimeres me; dilexisti me Dominus, plus quàm te; quia mihi voluisti pro me. O quot modis, viisque tentasti, ut converteres & reduceres errantem me! nunc promissis, nunc donis, nunc minis, nunc trahendo firniculis charitatis; ingeminans: *Revertere, revertere Sulamitis, revertere ut intueamur te. Cant. 6.**

6. Fructus est: *Deductio in semitam justitiæ & perfectionis & inclinatio in bonum.* Insinuat id David *L. c. 5. 4.* *Et deduxit me in semitam justitiæ.* Omnes nos, quasi oves erravimus, declinavit unusquisque in viam suam: sed benigna manus Domini reduxit nos in viam justitiæ. Semita justitiæ est via mandata

mandatorum Dei: semita iustitiæ est semita consiliorum ejus, semita iustitiæ est semita inspirationum ejus, denique semita iustitiæ universalis est semita omnigenæ virtutis & perfectionis, in qua, ad quam, & per quam virtute S. Sacramenti nos deducit, gratiâ confortans, & exemplo præcedens. Hic enim docet & ostendit semitam humilitatis, infinitam Majestatem & splendorem sub vili specierum velo occultans: semitam obedientiæ, ad vocem Sacerdotis præsentem se sistendo: semitam mansuetudinis & patientiæ, ab infidelibus & hæreticis tor injurias tolerando: semitam charitatis & misericordiæ, omnia misericordiæ opera, absque personarum acceptione exercendo. Denique semitam perseverantiæ; eadem usque ad consummationem sæculi continuando. O Domine, deduc me in via tua. Psal. 85: *Deduc me in semita mandatorum tuorum.* Psal. 118. Consiliorum quoque & inspirationum; atque omnis Evangelicæ perfectionis; ut te duce ad optatam felicis æternitatis metam perveniam.

III. Præter dictos sequuntur fructus alii.

7. Fructus. Protectio & medela contra tentationes & pereundi pericula. *Nam etsi ambulavero in medio umbra mortis, non timebo mala; quoniam tu mecum es.* L. c. 4. Christus Eucharisticus protector noster est: sub umbra alarum suarum animas, tanquam columbas pavidas, ingruente accipit, protegens. Hoc vivificum Sacramentum est contra omnia tela

nequissimi ignea scutum, est umbra-culum diei ab æstu prosperitatis & superbiæ: est tegumentum ardoris & cupiditatis suscitata à carne: est securitas & asyllum à pluvia & turbine adversitatis, & tentationis in vita & morte: ejus enim præsentia defendit & animat: nam *Etsi ambulavero in medio umbra mortis, non timebo mala; quoniam tu mecum es.* Ingruant pericula peccatorum, occurrant precipitia lapsuum, insurgant venti tentationum, saviant fluctus concupiscentiarum, suscitent prælia phalanges Demonum; *Non timebo mala, quoniam tu mecum es.*

8. Fructus. Consolatio spiritualis, spes & fiducia: subdit enim coronatus Vates l. c. 4. *Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.* Triplicem in scriptura Divina virgam seu baculum legimus: Regum, Pastorum, Pontificum, primâ rebelles subjunguntur, secundâ oves ducuntur, tertiâ filii reguntur. Prima enim valet ad vitiatorum expulsionem; secunda ad morum compositionem; tertia ad virtutum ordinationem. Prima est virga Joseph, quâ ei Egyptii subjiciuntur, secunda Moysis, quâ Pharaonis serpentes absorbentur; tertia Aaronis, quæ frondit, floruit, & fructum protulit. In S. Sacramento, triplici virgâ Rex noster & Pontifex & Pastor utitur. *Virga directionis, virga regni tui,* quâ nos sibi subjicit; virga Pastoris, quâ nos regit, & contra lupos protegit; virga & pedum Pontificis, quâ omni perfectione nos pascit & dirigit. Omnes verò solatio sunt, ac præcipuè

I.
Consolatio.

D d vi

vi meritorum baculi sanctæ crucis, & patrocinio virgæ B. Virginis, quæ est virga de radice Jesse, virga Aaronis, florida & fructifera.

9.
Confortatio.

9. Fructus, robur & fortitudo in adversis, magnanimitas in persecutionibus. *Parasti in conspectu meo mensam adversus eos, qui tribulant me. Ps. 5.* Hanc mensam paravit Sapientia Divina, quæ *adificavit sibi domum* (Ecclesiæ) *miscuit vinum & proposuit mensam suam, & misit ancillas suas,* (præcones Evangelii) *ut vocarent, & invitarent: Venite comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis.* Proverb. 9. O qualia in hac mensa proponuntur fercula! Christi humanitas Sacrosancta, cum membris, potentiis, virtutibus, meritis. Christi Divinitas, cum omnipotentia, sapientia, bonitate, pulchritudine sanctitate & reliquis attributis. O quis hæc mensam confortatus, tribulantes reformidet; aut eorum infestationibus peccatore generoso non obnitatur?

IV. Fructus ultimi sunt.

10.
Unctio.

10. Fructus, Unctio, gratiæ, misericordiæ & lætitiæ. *Impinguasti in oleo caput meum. L. c. Ps. 5.* Solebant Veteres in convivii inter primarias delicias adhibere unguenta pretiosa; quod, quia neglexit Simon Phariseus, audiit: *Oleo caput meum non unxisti.* Lucæ c. 7. Sancta verò Maria Magdalena observavit, & laudem retulit. Matth. 26. Christus Dominus, Unctus Domini, unctus oleo lætitiæ, gratiæ, unionis hypostaticæ, & visionis beaticæ, multiplici oleo electos suos impinguat. Nam scepulas & pectus in

Baptismo: frontem in Sacramento confirmationis; manus in Sacramento Ordinis, quinque sensuum organa in extrema unctione; sed specialiter in SS. Eucharistiæ Sacramento, impinguat eos oleo misericordiæ, gratiæ, charitatis, lætitiæ spiritualis; & confortationis, quo esurientes reficit, eorum vulnera sanat, pabulum luminis & ardoris præbet. Luctatores efficit, & in cibum, in manna seu panem oleatum se liberalissimè tribuit.

11. Fructus Ebrietas spiritualis. *Et calix meus inebrians quam præclarus est. L. c. Ps. 116.* *Hic est calix, novum testamentum in sanguine meo: Quem Redemptor propter nimiam charitatem, quæ dilexit nos, quodammodo ebrius, infundit; & omnes fideles ad bibendum invitat: Venite, bibite vinum, quod miscui vobis. Bibite & inebriamini Charissimi Caut. 4. 1.* O præclarum calicem! O sanctam ebrietatem! quam potus Eucharisticus causat: dum cor hominis lætificat, exhilarat, adversitatum oblivionem inducit, merores depellit, excitat, animat, omniaque ardua vincit, amara in dulcedinem, & dulcia in amaritudinem vertit. Hic calix lapides Stephano, craticulam Laurentio; crucem Petro, gladium Paulo, cultrum Bartholomæo, omnia tormenta Martyribus, omnia adversa Confessoribus, omnia certamina Virginitibus, in neçar & ambrosiam, in mel & saccharum commutat; ita ut ea præsancta ebrietate, vix sentiant. O calix inebrians, quam præclarus!

12. Fructus. *Deductio in calum, Et misericordiæ tua subsequetur me, omnia*

hinc diebus vita mea: ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum. y. 6. l. c. Hæc misericordia Dei in Sacramento Eucharistia, comitatur & subsequitur nos, omnibus diebus vitæ, quibus prædictos fructus in nobis profert, & in morte ipsa; in qua tanquam viaticum æternitatis felicis præbetur; & post mortem in purgantibus flammis, quò vis Sacrificii & Eucharistia penetrat. Donec perveniamus ad cælum, & inhabitemus in domo Domini in longitudinem dierum, vitæ beatæ, æternum fructuri: nam *Qui manducat hunc panem, vivet in æternam.* Joan. 6.

O quam magna multitudo dulcedinis tue, quam abscondisti timentibus te! Psal. 40. Verè *Venerunt mihi omnia bona pariter cum ea.* Sap. 7. 11. Sed quid faciemus, Charissimi, ut lignum vitæ, arbor Eucharistica hos fructus duodenos in nobis producat. 1. *Dilata os tuum, & ego implebo illud.* Psal. 80. 11. Id est, præpara te, dispone, evacua te ab affectibus terrenis: ut parâ & sincerâ mēte accedas. 2. *Quemadmodum Christus Dominus tot quasi vicibus se tibi donat, quot in sacra hostia, particula sunt & puncta:* ita vicissim tu te totum ei offer idque in omnibus actionibus tuis & vitæ momentis 3. Veluti Salvator tibi offert corpus suum, nunc quidem

gloriosum, sed antè plagis vulneratum & contusum; ita quoque tu ei offer corpus tuum, non deliciis innutritum, sed asperè habitum, & pœnolis operibus castigatum, varièque mortificatum. 4. Velut ille animam suam, intellectum, memoriam & voluntatem, cum sensibus & potentiis atque omnibus eorum actibus, amore immenso inflammatis Patri cœlesti pro nobis offert: ita tu animam, intellectum, voluntatem fide, spe, & charitate ardentem, cum cæteris potentiis immola. Denique sicut Christus Dominus, per mutationem & transubstantiationem panis & vini, in corpus & sanguinem suum in Eucharistia ponitur, servatis tantum accidentibus; ita & tu per crebram communionem, in eum transmuteris, servatis tantum vitæ communis & exterioris accidentibus, implens illud Apostoli ad Rom. 17. *Induimini Dominum Jesum Christum.*

Hæc ratione, ex hoc ligno vitæ directionem, provisionem, refectioem, mortificationem, conversionem, deductionem, profectioem, consolationem, fortitudinem, unctionem, ebrietatem spiritualem & æternam beatitudinem, fructus sanè nobilissimos copiosè decerpes.

